

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 028398 21 Кж 3
Бања Лука, 30.6.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Б.В., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и браниоца оптуженог, адвоката В.Л. из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 028398 21 К од 21.9.2021. године, у сједници вијећа, којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, оптужени и његов бранилац, донио је дана 30.6.2022. године

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 028398 21 К од 21.9.2021. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 028398 21 К од 21.9.2021. године оглашен је кривим оптужени Б.В., због кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 26.01.2021. године, па надаље. На основу члана 80. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности, обавезан психосоцијални третман у трајању од двије године, рачунајући од дана правоснажности пресуде. На основу члана 99. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 5.539,94 КМ и паушала у износу од 300,00 КМ. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени Д.П. и Ж.В., са имовинскоправним захтјевом, упућени су на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац у Бањој Луци и бранилац оптуженог, адвокат В.Л. из Б.Л.

Окружни јавни тужилац у Бањој Луци, жалбу је изјавио због битне повреде одредба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У

жалби се наводи да је првостепени суд, мијењајући објективни идентитет оптужнице и правни опис кривичног дјела, прекорачио оптужбу и тиме починио битну повреду одредба кривичног поступка из члана 311. став 1 тачка и) ЗКП РС, те да је повриједио Кривични закон из члана 321. тачка д) ЗКП РС, јер је прекорачио овлаштење које има по закону. У оквиру жалбеног основа погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за закључак побијене пресуде да није доказано да је оптужени починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 1. КЗ РС, за које се терети оптужицом. Оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за закључак да се у његовим радњама стичу битни елементни бића кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 2. КЗ РС, указујући на начин и околности извршења дјела и посљедице, па се на тим аргументима заснива тврдња о повреди Кривичног закона. Изречена казна затвора, по ставу жалбе је преблага, обзиром на утврђени начин извршења дјела и поступање оптуженог након лишења живота оштећеног, када је његово тијело бацио у бунар, а све у вези са специјалном и генералном превенцијом.

Бранилац оптуженог, жалбу је изјавила због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, не прецизирајући у ком правцу, или пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. По ставу жалбе, нису правилно цијењене околности које су од значаја за висину казне, тако да је казна затвора изречена побијаном пресудом превисоко одмјерена.

У одговорима на жалбе, у смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, тужилац је предложио да се жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована, а бранилац оптуженог је предложила да се жалба тужиоца одбије, као неоснована.

У сједници вијећа, која је, одржана у складу са одредбом члана 318. став 1. ЗКП РС, републички јавни тужилац је изложио жалбу окружног јавног тужиоца и одговор на жалбу браниоца оптуженог. Осим тога, поставио је и приједлог да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне максимум казне затвора прописане за кривично дјело за које је оглашен кривим побијаном пресудом. Бранилац оптуженог је изложила жалбу и одговор на жалбу тужиоца, које излагање је оптужени подржао.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Према утврђењу побијане пресуде, оптужени је дана 24.01.2021. године, у периоду од 18,30 до 19,30 часова, у алкохолисаном стању са концентрацијом алкохола у крви од 2,49 г/кг, у мјесту К., општина Л., у породичној кући оштећеног Г.В. рођеног ... године, који је такође био у алкохолисаном стању са концентрацијом алкохола у крви од 0,66 г/кг, након вербалног сукоба физички напао оштећеног Г.В., тако што га је више пута ударио затвореним песницама у предјелу главе и тијела и пригњечио га својом тјелесном тежином у предјелу предње стране доње трећине грудног коша и трбуха, свјестан да усљед таквог чињења оштећеном може нанијети тешке и по живот опасне повреде па је пристао на њихово наступање, олако држећи да смрт оштећеног неће наступити, проузрокујући на описани начин Г.В. тешку тјелесну повреду опасну по живот у виду потпуног прелома ребара са десне стране од III до XII ребра у двије линије са подљевом меког ткива у околини прелома, потпуног прелома ребара са лијеве стране од IV до XII ребра у двије линије са подљевом меког ткива у околини прелома, нагњечине ткива плућа, расцјеп пречаге (дијафрагме) лијево у дужини око 4

центиметра са следственим продором танког цријева у лијеву половину грудне дупље, усљед чега је у кратком временском периоду по повређивању дошло до поремећаја и потпуног онемогућавања виталне функције дисања, а усљед чега је истог дана наступила смрт оштећеног Г.В., а потом се оптужени Б.В. наредног дана вратио у кућу оштећеног гдје је пронашао његово беживотно тијело и са истог скинуо доњи веш, након чега је тијело оштећеног бацио у бунар у дворишту његове породичне куће, и тиме починио кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 2. КЗ РС.

У складу са наведеним утврђењем, у изреци побијане пресуде, првостепени суд је, у односу на чињенични супстрат оптужнице (не дирући објективни идентитет оптужбе и пресуде, јер се ради о блажем облику генусно истог дјела), унио чињенице о степену алкохолисаности оптуженог и оштећеног у вријеме извршења дјела, затим опис да је оптужени својом тјелесном тежином притиснуо и пригњечио оштећеног, опис потпуног онемогућавања виталне функције дисања (у складу са налазом и мишљењем вјештака др Милана Срдића), као и емененте свијести и воље (пристајање) на тешку тјелесну повреду, олако држећи да смрт оштећеног неће наступити (свјесни нехат).

У наведеним околностима извршења дјела, које одбрана у одређеним објективним сегментима не оспорава (од вербалног сукоба, до повређивања оштећеног, као и да је сутрадан оптужени убацио тијело оштећеног у бунар), првостепени суд је цијенио и образложио (страна 33. пасус 4.) чињенице да је оптужени, након вербалног сукоба, задао више снажних удараца оштећеном у предјелу главе и тијела, те га пригњечио својом тјелесном масом „по трбуху и грудном кошу“. Из тако утврђених радњи оптуженог, побијана пресуда изводи закључак, да је, у конкретним околностима критичног догађаја, умишљај оптуженог био да оштећеног тешко тјелесно повриједи, а не да га лиши живота, па је тиме остварио битна обиљежја кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3 у вези са ставом 2. КЗ РС, за које је побијаном пресудом оглашен кривим.

Слиједом наведених чињеничних утврђења, побијана пресуда даје разлоге да је умишљај оптуженог био управљен на nanoшење тешке тјелесне повреде (страна 30. пасус 5.), јер је оптужени млада и снажна особа, физички је напао особу старије животне доби, неупоредиво слабије снаге, да је био свјестан, упркос дејству алкохола, да, када својом тјелесном тежином врши притисак на његов грудни кош и трбух, да му тако може проузроковати тешке и по живот опасне повреде, са чим се „сагласио“, олако сматрајући да смрт оштећеног неће наступити и тиме остварио све битне елементе бића кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 2. КЗ РС.

Цијенећи наведено, овај суд налази да су основани аргументи из жалбе тужиоца, изнесени у прилог тврдњи да је првостепени суд погрешно цијенио доказе у вези са околностима и начином извршења дјела, првенствено неспорне чињенице које се односе на велику несразмјеру у физичкој конституцији и снази, те разлику у животној доби оптуженог и оштећеног, а све то у вези са прихваћеним налазом и мишљењем вјештака др Милана Срдића у погледу начина повређивања оштећеног. Наиме, ради се о више повреда у предјелу главе и тијела које су квалификоване као тешке тјелесне повреде, док је расцјеп прегаче (дијафрагме), квалификован као тешка тјелесна повреда опасна по живот, која повреда је и узроковала смрт оштећеног. Дакле, према датом

налазу, ради се о насилној смрти оштећеног, насталој усљед поремећаја функције дисања због обостраног вишеструког прелома ребара (а неких ребара и на више мјеста), нагњечења ткива плућа и расцјепа прегаче (дијафрагме), те сљедственог продора танког кријева у лијеву половину грудне дупље (у дужини од око 1 метар), које повреде су посљедица дјеловања силе настале притиском тежине тијела повредиоца који је клечао или сједио у предјелу предње стране грудног коша и трбуха повријеђеног. Несразмјера у физичкој конституцији и снази (са тежином од 107 килограма) и велика разлика у животној доби (оптужени рођен ... године, а оштећени 1945. године), на које се основано указује жалбом тужиоца, као чињенице од одлучног значаја, погрешно је оцијенио првостепени суд у наведеним околностима наношења повреда, а које су (расцјеп дијафрагме), према прихваћеном налазу вјештака др Срдића, биле тешке тјелесне повреде опасне по живот и проузроковале смрт оштећеног.

Цијенећи наведено, жалбом тужиоца се основано доводи у сумњу правилност и ваљаност разлога који се односи на психички однос оптуженог, његове свијести и воље у односу на дјело у цјелини, па према томе и посљедици, а који се према разлозима пресуде манифестују у постојању свјести да на такав начин може проузроковати тешке и по живот опасне повреде са чим се „сагласио“, олако сматрајући да смрт оштећеног неће наступити и тиме остварио све битне елементе бића кривичног дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 3. у вези са ставом 2. КЗ РС.

Како је жалбом тужиоца, основано, указано на погрешну оцјену изведених доказа и тиме погрешно утврђено чињенично стање, то је овај суд, на основу одредбе члана 329. став 1. тачка б) ЗКП РС, побијану пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, све доказе који буду прихваћени, као доказни материјал у смислу члана 331. став 4. ЗКП РС, оцијенити на начин предвиђен чланом 295. став 2. ЗКП РС, а све одлучне чињенице до којих таквом оцјеном доказа дође, образложити на начин прописан чланом 304. став 7. ЗКП РС. Оцијениће и остале приговоре тужиоца, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде, те у вези са тим и приговоре из жалбеног основа правилне примјене Кривичног закона, те донијети правилну и закониту одлуку.

Како је жалба браниоца оптуженог, изјављена само из основа одлуке о кривичној санкцији, а првостепена пресуда укинута и предмет враћен на поновно суђење, то се овај суд у доношењу побијаног рјешења, није упуштао у оцјену основаности изнесених жалбених приговора.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић